

DRAGOJEVIĆ proti CHORVATSKU (č. 68955/11)

Rozsudek z 15. ledna 2015

Nedostatečné garance proti svévolnosti při aplikaci ustanovení o tajném sledování. V roce 2007 byl stěžovatel podezříván, že byl zapojen do obchodování s drogami. Na žádost prokurátora vyšetřující soudce povolil tajný odposlech stěžovatelova telefonu. V roce 2009 byl stěžovatel shledán vinným ze spáchání trestných činů obchodování s drogami a praní špinavých peněz a odsouzen k odnětí svobody v déle devíti let. Jeho odsouzení potvrdil odvolací soud.

Před ESLP stěžovatel namítal porušení článku 8 Úmluvy v souvislosti s nařízením telefonních odposlechů.

Podle vnitrostátního práva použití tajného odposlechu musel vždy předcházet souhlas kompetentního orgánu. Avšak v případě stěžovatele byly odposlechy nařizeny vyšetřujícím soudcem jen na základě žádosti prokurátora a tvrzení, že „vyšetřování nemohlo být dokončeno jiným způsobem“ bez jakékoli informace o tom, zda byla možná méně invazivní opatření. Takový přístup byl potvrzen Nejvyšším soudem a Ústavním soudem. V citlivé oblasti, jakou je používání tajného sledování, ESLP může jen stěží takový výklad vnitrostátního práva akceptovat. Obcházení vnitrostátních soudů požadavek řádného přezkoumání okolností dané situace otvírá dveře ke svévolnosti, and nemůže poskytnout adekvátní a dostatečné záruky proti zneužití. V případě stěžovatele trestní soudy omezily posouzení použití tajného odposlechu toliko na přípustnost důkazního materiálu, který takto mohl být získán, aniž by šly do podstaty požadavků stanovených Úmluvou týkajících se arbitrárnosti zásahu do stěžovatelových práv ve smyslu článku 8 Úmluvy. Vláda přitom neposkytla žádnou informaci o opravných prostředcích, které bylo možno ve stěžovatelově případě použít. Za daných okolností vnitrostátní právo tak, jak bylo vykládáno a aplikováno, nebylo dostatečně jasné, pokud šlo o rozsah a způsob výkonu rozhodovací pravomoci svěřené státním orgánům, a neposkytovalo adekvátní ochranu proti možnému zneužití. ESLP vyjádřil názor, že řízení o nařízení a dozorování implementace odposlechu stěžovatelova telefonu neodpovídalo požadavkům zákonnosti a nebylo možno říci, že zásah do stěžovatelova práva na respektování soukromého života a korespondence bylo „nezbytné v demokratické společnosti“. Článek 8 Úmluvy tak porušen.